

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства фінансів України
16 квітня 2022 року № 118

(у редакції наказу Міністерства
фінансів України
від 29 серпня 2025 року № 446)

**Порядок
обміну податковою інформацією
з компетентними органами іноземних держав**

I. Загальні положення

1. Цей Порядок регулює процедуру обміну податковою інформацією між ДПС та компетентними органами іноземних держав за спеціальними запитами, а також у межах спонтанного обміну податковою інформацією стосовно податків та в межах, визначених Конвенцією про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах, ратифікованою Законом України від 17 грудня 2008 року № 677-VI «Про ратифікацію Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах», із застереженнями, та/або іншим міжнародним договором, що містить положення про обмін інформацією в податкових цілях (далі – міжнародні договори).

2. ДПС здійснює міжнародний обмін податковою інформацією для виконання положень Податкового кодексу України (далі – Кодекс) та зобов'язань України відповідно до міжнародних договорів.

3. У цьому Порядку терміни вживаються у таких значеннях:

автоматичний обмін – це систематичний процес, за допомогою якого компетентні органи двох або більше держав без попереднього запиту обмінюються попередньо визначеним набором податкової інформації через попередньо встановлені регулярні інтервали та формати шляхом використання відповідних каналів зв'язку;

адміністративне розслідування – всі заходи контролю, перевірки та/або інші заходи, вжиті ДПС та/або компетентним органом іноземної держави у процесі виконання їхніх обов'язків з метою забезпечення належного застосування податкового законодавства;

вихідний запит – це спеціальний запит, який надсилається ДПС компетентному органу іноземної держави;

вхідний запит – це спеціальний запит, який надійшов до ДПС від компетентного органу іноземної держави;

НАКАЗ Мінфін СЕД АСКОД

Сертифікат 3FAA9288358EC003040000008B70280058F5D100

Підписувач Паламар Людмила Олександрівна

Дійсний з 26.02.2024 14:11:14 по 26.02.2026 14:11:14

Міністерство фінансів України

№ 446 від 29.08.2025

головний виконавець спеціального запиту – це структурний підрозділ ДПС, який здійснює обмін податковою інформацією з компетентними органами іноземних держав відповідно до функціональних повноважень, визначених Положенням про Державну податкову службу України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227;

ініціатор вихідного запиту – це структурний підрозділ ДПС та/або територіальний орган ДПС, у процесі виконання функціональних обов'язків якого виникла необхідність в отриманні інформації від компетентного органу іноземної держави;

спеціальний запит – це запит про надання податкової інформації стосовно конкретних осіб (фізичні особи; юридичні особи; об'єднання осіб, які визнані такими, що мають здатність здійснювати юридичні дії, але які не мають статусу юридичної особи; будь-які інші правові утворення будь-якого характеру та форми, незалежно від наявності правосуб'єктності, що володіють або управляють активами, включно з отримуваним від них доходом), групи осіб або операцій, яка є необхідною або може бути передбачувано важливою для виконання або застосування положень податкового законодавства держави, яка здійснює запит;

спонтанний обмін – це несистематичне повідомлення, у будь-який момент і без попереднього запиту, інформації між компетентним органом іноземної держави та ДПС.

Інші терміни в цьому Порядку вживаються у значеннях, наведених у Кодексі та в міжнародному договорі, на підставі якого здійснюється обмін податковою інформацією.

4. Головний виконавець спеціального запиту має право (за потреби) залучати інші самостійні структурні підрозділи ДПС до розгляду та виконання спеціальних запитів та підготовки відповідей на вхідні запити.

5. Листи, що надсилаються в межах обміну податковою інформацією, підписує Голова ДПС (його перший заступник, заступник) або керівник самостійного структурного підрозділу ДПС, який здійснює обмін податковою інформацією з компетентними органами іноземних держав (особа, яка тимчасово виконує його обов'язки), уповноваженого відповідним розпорядчим документом ДПС.

6. ДПС здійснює підготовку та виконання спеціальних запитів лише за наявності міжнародних договорів.

7. Вихідні запити, відповіді на вхідні запити та інформація, що надаються у порядку спонтанного обміну інформацією, оформлюються у письмовій формі та надсилаються одним компетентним органом іншому в паперовому або електронному вигляді.

8. ДПС під час підготовки та виконання спеціальних запитів застосовує вимоги Типової інструкції з діловодства в міністерствах, інших центральних та місцевих органах виконавчої влади, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 року № 55, в частині, в якій вони не суперечать вимогам цього Порядку.

9. Організація взаємодії структурних підрозділів ДПС щодо процесу організації обміну за спеціальними запитами регулюється розпорядчим документом ДПС.

10. Будь-яка інформація, надіслана та одержана в процесі обміну з компетентними органами іноземних держав, є інформацією з обмеженим доступом.

II. Підготовка та подання вихідного запиту ДПС компетентним органам іноземних держав

1. Вихідний запит може бути надіслано в межах проведення адміністративного розслідування, а запитувана інформація повинна бути передбачувано важливою в рамках такого розслідування.

Запитувана інформація є передбачувано важливою, якщо під час складання запиту ДПС вважає, що ґрунтуючись на фактах та обставинах, наведених в описі справи, існує обґрунтована ймовірність, що запитувана інформація є релевантною для визначення обов'язків одного чи кількох платників податків (ідентифікованих за іменем, найменуванням або за іншою ознакою) відповідно до податкового та іншого законодавства України, контроль за дотриманням якого покладено на ДПС, та що отримання запитуваної інформації є виправданим для адміністративного розслідування.

Факти та обставини, зазначені у вихідному запиті, повинні свідчити, що запитувана інформація допоможе визначити, чи порушив(-ли) платник(-и) податків норми законодавства України, у тому числі норми міжнародних договорів.

Виключно провадження платником податків – резидентом зовнішньоекономічної діяльності не може бути єдиною підставою для надсилання вихідного запиту.

2. Вихідний запит повинен бути обґрунтованим відповідно до законодавства України.

3. Вихідний запит складається у випадках, якщо:

1) аналіз податкової звітності суб'єкта господарювання (філії, представництва) свідчить про можливість заниження платником податків податкових зобов'язань з податку на прибуток підприємств та/або податку на доходи фізичних осіб при здійсненні виплат на користь нерезидентів шляхом неправомірного застосування звільнення від оподаткування або пониженої ставки податку, що передбачені міжнародними договорами України про уникнення подвійного оподаткування;

2) факти свідчать, що необхідна інформація зберігається за межами України, і під час проведення перевірок та/або звірок платників податків у межах податкового контролю виникає потреба в підтвердженні достовірності такої інформації, зокрема в разі встановлення простроченої дебіторської заборгованості у нерезидента перед резидентом;

3) є підстави вважати, що платежі, здійснені на користь резидента іншої держави, не були задекларовані;

4) платежі було здійснено резиденту іншої держави, що має ознаки компанії, яка:

діє лише як проміжна ланка в інтересах іншої особи – бенефіціарного власника доходу;

не декларує доходів та не подає фінансової звітності;

підлягає пільговому режиму оподаткування відповідно до національного законодавства такої іншої держави;

5) встановлено невідповідність між кількісними чи іншими показниками митної декларації та фактично оприбуткованими (імпортованими) або відвантаженими (експортованими) товарами;

6) встановлено факти подання неповної або недостовірної інформації у податковій декларації;

7) факти свідчать про перерахування коштів за межі України з метою подальшого здійснення легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом;

8) існує необхідність отримання інформації щодо контролю за трансфертним ціноутворенням;

9) існує необхідність отримання інформації щодо контрольованих іноземних компаній;

10) існує необхідність деталізації та/або ідентифікації даних конкретного платника податків, отриманих за результатом автоматичного обміну інформацією;

11) в інших випадках, у яких для виконання або застосування положень законодавства України, у тому числі міжнародних договорів, ДПС потребує отримання інформації від компетентних органів іноземних держав.

4. Проекти вихідних запитів надсилають ініціатори вихідного запиту головному виконавцеві спеціальних запитів українською та/або англійською мовою.

5. Вихідний запит повинен містити такі розділи:

1) підстава для здійснення спеціального запиту (зазначаються стаття(-і), назва(-и) та дата (-и) ратифікації(-й) міжнародного(-их) договору(-ів) згідно з яким(и) відбувається обмін податковою інформацією);

2) дані щодо суб'єкта(-ів) господарювання – резидента(-ів):

для фізичних осіб – прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності) або серія (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті), місце народження, громадянство та місце постійного проживання / місце реєстрації;

для юридичних осіб – найменування, код згідно з ЄДРПОУ, дата й місце реєстрації або перереєстрації.

Для резидента в разі, якщо немає ознак того, що він може вважатися резидентом також іншої держави, постійне місцезнаходження визначається відповідно до податкового законодавства України.

Крім того, за наявності, вказується інформація про рахунки, відкриті суб'єктом господарювання – резидентом у фінансових установах відповідних держав;

3) дані щодо суб'єкта господарювання – нерезидента:

найменування або прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) та адреса платника податку (згідно з офіційними джерелами). Ці дані надаються мовою держави резидентства або мовою документів, наданих при реєстрації цієї особи як платника податку. Стосовно нерезидентів, які одержують види доходів, оподаткування яких не потребує реєстрації (наприклад, отримання пасивних доходів не через постійне представництво), прізвище, ім'я та адреса платника

податку вказуються так, як вони зазначені в установчих документах, договорах (контрактах) або інших документах, на підставі яких ці доходи сплачуються;

реєстраційний номер, місце народження, громадянство та місце постійного проживання / місце реєстрації. За можливості зазначається ідентифікаційний номер, який він має у державі свого місця постійного проживання або перебування (резидентства).

Юридичним особам та фізичним особам – підприємцям іноземні податкові органи присвоюють реєстраційні номери або використовують номер наймача (роботодавця), який було використано при укладенні договорів, контрактів, вказуються номер та дата запису до торгового реєстру, реєстру підприємств або іншого реєстру відповідної держави, в якому реєструються суб'єкти підприємницької діяльності.

Місце постійного проживання / перебування визначається відповідно до адреси або з огляду на такі факти, як, наприклад, наявність постійного житла в державі, місцеперебування сім'ї платника податків. До уваги слід брати положення міжнародних договорів про уникнення подвійного оподаткування з державою, до якої надсилається вихідний запит щодо визначення особи резидентом. У разі, якщо постійне місцеперебування не може бути визначено з упевненістю, у вихідному запиті також порушується питання про підтвердження факту резидентства.

Також, за наявності, зазначається інформація про рахунки, відкриті суб'єктом господарювання – нерезидентом у фінансових установах відповідних держав;

4) період, за який запитується інформація.

Вказується період, за який проводилися заходи податкового контролю, та податкові періоди, яких стосується запитувана інформація (якщо ці періоди відрізняються від періоду податкової перевірки), з обов'язковим зазначенням причин виникнення такої різниці;

5) пояснення (опис) справи, щодо якої необхідна інформація, – детальний опис інформації, яка є предметом спеціального запиту, та обґрунтування підстав і сумнівів з питань, порушених у вихідному запиті, викладені чіткими та лаконічними формулюваннями, що містять:

загальний опис фактів та обставин, які стосуються цієї справи та запитуваної інформації;

опис можливого порушення законодавства України із посиланням на відповідні норми або статті міжнародного договору та інформацію про наявність можливих втрат бюджету;

заходи, вжиті для отримання цієї інформації із джерел на території України; дані про наявність інформації щодо нерезидентів у мережі «Інтернет»;

дані, що підтверджують наявність інформації в державі, до якої надсилається спеціальний запит;

у відповідних випадках інформацію щодо бухгалтерських документів асоційованих осіб – нерезидентів;

у відповідних випадках – опис групи компаній;

у відповідних випадках – суму податкового боргу платника податків та дату його виникнення;

у відповідних випадках – опис схеми відмивання (легалізації) доходів, одержаних злочинним шляхом;

іншу інформацію та дані, що мають відношення та/або можуть посприяти детальному вивченню, дослідженню обставин / справи.

Крім того, опис може містити перелік осіб, які перебувають або можуть перебувати в державі, до якої готується спеціальний запит, та мають відношення до діяльності платника податку.

У разі, якщо є потреба в опитуванні свідків, зазначається прізвище та ім'я, адреса свідка, дата його народження, громадянство, професія, інформація про взаємовідносини з платником податку та будь-яка інша інформація, яка буде корисною для ідентифікації особи.

Особи, пов'язані з платником податку, стосовно якого робиться вихідний запит, вказуються незалежно від того, чи мають вони постійне місцеперебування (місцезнаходження) у державі, до якої робиться вихідний запит. Водночас ці особи мають провадити на території держави, до якої робиться вихідний запит, певну діяльність, особливо діяльність, пов'язану з діяльністю платника податку.

Стосовно фізичних осіб вихідний запит може бути надіслано, зокрема, з метою отримання інформації щодо способу придбання майна, яке належить пов'язаним особам, відповідності вартості цього майна доходам, задекларованим такими особами;

б) заходи, вжиті для отримання необхідної інформації.

Ініціатор вихідного запиту повинен вжити всіх необхідних / можливих заходів для отримання інформації безпосередньо від платника податків способом, передбаченим законодавством України. Зазначення у вихідному запиті способу одержання такої інформації та наслідків застосування цього способу є обов'язковим.

До отримання всієї необхідної інформації про справу, щодо якої готується вихідний запит, ініціатор вихідного запиту провадить такі дії:

перевіряє факт реєстрації платника податків та його реєстраційні дані;

перевіряє наявність раніше отриманої від компетентних органів іноземних держав інформації стосовно відповідного нерезидента або операцій;

за потреби відповідно до Порядку взаємодії інформаційних систем Державної податкової служби України та Державної митної служби України щодо обміну інформацією, необхідною для адміністрування податків, зборів та інших обов'язкових платежів, здійснення контрольних процедур щодо дотримання податкового та митного законодавства, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 10 червня 2020 року № 286, зареєстрованого

в Міністерстві юстиції України 26 червня 2020 року за № 593/34876, запитує інформацію з баз даних митних органів з метою отримання даних, які свідчать про укладання договору (контракту) між резидентом та нерезидентом, підтверджують факт перетину товаром митного кордону України, вартісні, кількісні та якісні характеристики товару, а також особу, яка представляє нерезидента і підписала договір (контракт);

проводить аналіз контрольованих операцій, у яких платник податків бере участь, відповідно до норм, визначених у статті 39 розділу I Кодексу;

проводить аналіз повідомлень, звітів про контрольовані іноземні компанії та доданої фінансової звітності нерезидента відповідно до норм, визначених у статті 39² розділу I Кодексу;

за потреби надсилає запит до Адміністрації Держприкордонслужби з метою перевірки факту перетинання кордону України і присутності на території України посадової особи – представника нерезидента в разі, якщо він не є резидентом, для підписання договору (контракту), протоколів зборів, а також установчих, довірчих та інших документів (такі дії здійснюються в разі підписання договору (контракту) на території України), а також проведення перевірки щодо факту підписання договору (контракту), протоколів зборів, а також установчих, довірчих та інших документів;

з'ясовує деталі підписання та виконання конкретного договору (контракту), протоколів зборів, а також установчих, довірчих та інших документів;

надсилає відповідні запити з метою отримання інформації та копій документів, які супроводжують товар або підтверджують його походження;

здійснює інші передбачені законодавством заходи, необхідні для отримання запитуваної інформації на території України, використовуючи всі джерела інформації, які можна використати для отримання запитуваної у вихідному запиті інформації без ризику поставити під загрозу досягнення своїх цілей;

7) підстави, які вказують на наявність інформації в державі, до якої надсилається вихідний запит:

обґрунтування підстави вважати, що інформація існує в державі, до якої надсилається вихідний запит, здійснюється шляхом чіткого зазначення в описі справи відповідних фактів. Так, якщо інформація стосується резидента або нерезидента третьої держави, то в описі справи повинно бути вказано такі факти:

наявність постійного представництва резидента у державі, до якої надсилається вихідний запит;

провадження діяльності, до якої залучено нерезидентів держави, в яку надсилається вихідний запит;

здійснення взаєморозрахунків або інших операцій (зокрема, проведення безтоварних операцій, операцій з нематеріальними активами, операцій з формування статутного капіталу, виконання робіт, надання послуг) на території держави, до якої надсилається вихідний запит.

Якщо справа та відповідна інформація стосуються нерезидента держави, до якої звертаються з вихідним запитом, то повинно бути вказано підстави вважати його нерезидентом цієї держави, зокрема документи, представлені цією особою для обліку його як платника податку в Україні, місцезнаходження (місце постійного проживання / місце реєстрації) особи, вказане в інших документах, які пов'язані з одержанням доходів з України.

Якщо до справи, щодо якої робиться вихідний запит, було залучено пов'язаних або інших осіб – нерезидентів держави, до якої надсилається вихідний запит, цей запит може бути доповнено висновком про можливе порушення цими особами податкового законодавства іноземної держави.

Вихідний запит може містити обґрунтований запит на проведення конкретного адміністративного розслідування, а також прохання щодо доцільності повідомлення платника – нерезидента про такий запит з обґрунтуванням такого заходу безпеки.

6. Якщо вихідний запит стосується групи платників податків, яких не може бути ідентифіковано окремо, ДПС повинна надати у вихідному запиті щонайменше таку інформацію:

- детальний опис групи;

- опис можливого порушення законодавства України з посиланням на відповідні факти та норми або статті, у тому числі міжнародного договору, що є підставою вважати, що платники податків у складі групи не дотримувалися вимог відповідного податкового законодавства;

- пояснення того, як запитувана інформація може допомогти визначити, чи дотримувалися платники податків у такій групі вимог відповідного податкового законодавства; та

- якщо відповідні факти та обставини пов'язані з участю третьої особи, яка активно сприяла потенційному недотриманню платниками податків у такій групі вимог відповідного податкового законодавства.

7. Додатками до вихідного запиту можуть бути матеріали, що підтверджують взаємовідносини платників податків, стосовно яких здійснюється оформлення вихідного запиту. Під час оформлення додаткових матеріалів ініціатор вихідного запиту враховує інформативну цінність цих матеріалів для компетентного органу іноземної держави.

8. Проект вихідного запиту є належним чином складеним, якщо такий запит є достовірним, обґрунтованим, зрозумілим і таким, що відповідає вимогам положень законодавства України та вимогам цього Порядку.

Після одержання проекту вихідного запиту головний виконавець спеціального запиту у термін до 60 календарних днів опрацьовує його на предмет відповідності вимогам цього Порядку та міжнародних договорів, а також враховує досвід одержання інформації за вихідними запитами до відповідної

держави та положення міжнародних договорів із цією державою, за потреби здійснює переклад і надсилає вихідний запит, якщо проєкт вихідного запиту визнано складеним належним чином, до компетентного органу іноземної держави за підписом уповноваженої особи.

Головний виконавець спеціального запиту може повернути ініціатору вихідного запиту проєкт вихідного запиту на доопрацювання або відмовити у відправленні з таких підстав:

проєкт вихідного запиту не відповідає вимогам цього Порядку;

головний виконавець володіє запитуваною інформацією за результатами попередньо отриманих відповідей від компетентних органів іноземної держави.

III. Одержання, оброблення та виконання вхідного запиту

1. Форма вхідного запиту та перелік інформації, що може бути предметом цього запиту, регулюється із застосуванням положень національного законодавства запитуючої держави та міжнародними договорами, на підставі яких надіслано запит, з урахуванням двосторонніх домовленостей між ДПС та компетентним органом іноземної держави.

Вхідні запити надсилаються безпосередньо до ДПС. Вхідні запити, надіслані безпосередньо до територіальних органів ДПС, передаються до ДПС.

2. Для отримання запитуваної інформації або проведення запитуваного адміністративного розслідування, зазначених у вхідному запиті, ДПС повинна дотримуватися тих самих процедур, передбачених положеннями національного податкового законодавства, якби вона діяла за власною ініціативою або за запитом іншого державного органу України.

Виконання вхідного запиту не обмежується наданням інформації, розпорядником якої є ДПС.

Для виконання вхідного запиту головний виконавець спеціального запиту для отримання запитуваної інформації звертається до структурних підрозділів ДПС та/або територіальних органів ДПС (з обов'язковим інформуванням самостійних структурних підрозділів ДПС відповідно до їх функціональних повноважень), які повинні вжити всіх передбачених законодавством заходів для отримання такої інформації від платників податків та/або третіх осіб.

3. Після одержання вхідного запиту головний виконавець спеціального запиту розглядає можливість виконання цього запиту. При розгляді враховується наявність у відносинах між Україною та компетентним органом іноземної держави, з якої надійшов вхідний запит, відповідних міжнародних договорів, у тому числі міжнародних договорів про уникнення подвійного оподаткування, про співробітництво податкових служб, та інших документів, наявність у цих договорах положень про обмін інформацією та обмежень на інформацію, яка надається, беручи до уваги принцип взаємності у відносинах між двома

державами щодо надання певної інформації. Можливість задоволення вхідного запиту визначається також з огляду на повноту зазначених у запиті даних.

Головний виконавець спеціального запиту невідкладно, але не пізніше ніж протягом 7 робочих днів із дня отримання вхідного запиту, повідомляє компетентний орган іноземної держави за допомогою засобів електронного зв'язку про отримання вхідного запиту.

4. Протягом 30 календарних днів із дня отримання вхідного запиту головний виконавець спеціального запиту повідомляє компетентний орган іноземної держави про:

1) виявлені недоліки у вхідному запиті та/або додаткову інформацію, необхідну ДПС для виконання вхідного запиту; або

2) про неможливість виконання вхідного запиту та про причини відмови в задоволенні запиту.

У задоволенні вхідного запиту може бути відмовлено за однієї з таких підстав:

у відносинах із певною державою не існує відповідних міжнародних договорів;

вхідний запит надіслано особою, яку не визначено як компетентний орган іноземної держави;

задоволення вхідного запиту потребує вжиття заходів, не передбачених національним законодавством, на підставі якого отримано вхідний запит;

запитувана інформація виходить за межі міжнародних договорів або компетенції ДПС; або

виконання запиту призведе до розкриття комерційної, промислової або державної таємниці або інформації, розкриття якої суперечитиме публічному порядку.

5. Якщо головний виконавець спеціального запиту визнає вхідний запит таким, який підлягає задоволенню, то за потреби протягом 10 робочих днів із дня його одержання надсилає лист до відповідних структурних підрозділів ДПС або територіальних органів ДПС (з обов'язковим інформуванням самостійних структурних підрозділів ДПС відповідно до їх функціональних повноважень), що може містити завдання або перелік рекомендаційних заходів, яких необхідно вжити для отримання запитуваної інформації, із зазначенням терміну його виконання.

Разом із листом надсилається неофіційний переклад вхідного запиту із встановленим терміном його виконання.

Якщо інше не зазначено в листі, вхідний запит виконується протягом 60 календарних днів із дня одержання листа.

Якщо під час виконання завдань, зазначених у листі, виникають ускладнення з одержанням необхідної інформації, строк виконання завдання може бути продовжено за умови подання відповідним структурним підрозділом ДПС та/або територіальним органом ДПС до головного виконавця спеціального запиту обґрунтованих пояснень ускладнень та пропозицій щодо додаткового строку, необхідного для виконання завдання.

6. Загальний строк виконання вхідного запиту не може перевищувати 3 місяців із дати одержання вхідного запиту головним виконавцем спеціального запиту.

7. Підготовлену та належним чином оформлену відповідь із копіями підтвердних документів (у разі їх наявності) територіальний орган ДПС надсилає головному виконавцеві спеціального запиту (з обов'язковим інформуванням структурного підрозділу ДПС відповідно до функціональних повноважень). Якщо після закінчення терміну виконання завдання немає можливості надати необхідну інформацію або інформацію надано не в повному обсязі, подається перелік вжитих заходів та пояснення причин, з яких ці заходи не дали бажаного результату.

Надані матеріали використовуються для підготовки відповіді компетентному органу іноземної держави, який надіслав вхідний запит, а також для аналізу та врахування надалі причин, з яких певну інформацію не може бути одержано.

8. Відповідь компетентному органу іноземної держави готує головний виконавець спеціального запиту у формі листа, до якого додає копії документів, що підтверджують надану інформацію, українською та англійською мовами або іншою іноземною мовою, якщо це обумовлено в міжнародному договорі, на підставі якого надається інформація.

9. Якщо головний виконавець спеціального запиту не може надати відповідь на вхідний запит у визначений цим Порядком строк, головний виконавець спеціального запиту повинен невідкладно повідомити компетентний орган іноземної держави про причини неможливості надати відповідь і дату, коли відповідь може бути надано. Повідомлення компетентному органу іноземної держави про неможливість своєчасного виконання вхідного запиту повинно бути надано не пізніше ніж через 3 місяці з дня, наступного за днем отримання вхідного запиту. Строк надання відповіді на вхідний запит не повинен перевищувати 6 місяців від дати його отримання. Якщо вхідний запит стосується надання інформації, яка вже перебуває в розпорядженні ДПС, відповідь повинно бути надано не пізніше ніж через 2 місяці від дати отримання вхідного запиту.

10. У разі наявності у вхідному запиті інформації, яка може бути корисною в рамках адміністративного розслідування ДПС, таку інформацію може бути

передано до структурного підрозділу ДПС для використання в межах функціональних повноважень.

Про результати використання такої інформації структурний підрозділ ДПС звітує головному виконавцеві спеціального запиту в терміни, передбачені пунктом 3 розділу IV цього Порядку.

11. Під час опрацювання вхідних запитів ДПС застосовує положення розділу II цього Порядку в частині, в якій вони не суперечать вимогам цього розділу Порядку та міжнародному договору, на підставі якого надійшов вхідний запит.

IV. Оброблення відповіді на вихідний запит, отриманої від компетентних органів іноземних держав

1. Форма та зміст відповіді на вихідний запит встановлюються за взаємною домовленістю компетентних органів іноземних держав.

Відповіді компетентних органів іноземних держав надсилаються безпосередньо до ДПС.

Відповідь на вихідний запит, отримана від компетентного органу іноземних держав, може містити: копії (оригінали) документів, інформацію, отриману після проведення опитування свідків, дані щодо визначення місцезнаходження / місця реєстрації особи, визначення фактів проведення комерційної діяльності в конкретній державі, а також щодо встановлення наявності майна платника податків (у разі відсутності такого майна – його розшуку).

2. Після одержання відповіді від компетентного органу іноземної держави на вихідний запит головний виконавець спеціального запиту в ДПС протягом 1 місяця надсилає її разом з неофіційним перекладом (який здійснюється в разі потреби) ініціатору вихідного запиту.

3. Ініціатор вихідного запиту не пізніше ніж через 4 місяці після отримання остаточної відповіді надає звіт головному виконавцеві спеціального запиту про використання інформації, отриманої від компетентного органу іноземної держави.

У разі, якщо настання практичних наслідків використання отриманої інформації (здійснення донарахування податку на прибуток підприємств, податку на доходи фізичних осіб або зменшення від'ємного значення об'єкту оподаткування з податку на прибуток) у строки, передбачені абзацом першим цього пункту, не відбулося, ініціатор вихідного запиту повторно звітує перед головним виконавцем вихідного запиту протягом 10 робочих днів з моменту настання таких практичних наслідків.

У разі ненастання практичних наслідків використання отриманої інформації у результаті опрацювання відповіді ініціатор вихідного запиту повинен у звіті зазначити обґрунтовані причини ненастання практичних наслідків.

4. Головний виконавець спеціального запиту здійснює систематизацію (узагальнення, аналіз, оцінювання) отриманих звітів.

V. Надання та отримання податкової інформації в порядку спонтанного обміну

1. Структурні підрозділи ДПС і територіальні органи ДПС вживають заходів для збору та забезпечення передання компетентним органам іноземних держав наявної в ДПС інформації з власної ініціативи без попереднього вхідного запиту на інформацію у таких випадках:

наявні підстави вважати, що на території іншої держави податки не сплачено або сплачено не в повному обсязі;

платник податків користується повним або частковим звільненням від оподаткування доходів на території України, що може призвести до збільшення суми податкових зобов'язань чи до оподаткування на території іншої держави;

підприємницькі операції між платником податків України та платником податків іншої держави здійснюються через одну чи більше держав у такий спосіб, що це може призвести / призводить до зменшення суми податкових зобов'язань на території України та/або іншої держави;

наявні підстави вважати, що суму податкових зобов'язань може бути зменшено внаслідок штучного переміщення прибутку між пов'язаними підприємствами, у тому числі в середині груп підприємств;

інформація, надана ДПС компетентним органом іноземної держави, дозволила отримати інформацію, яка може бути корисною для визначення суми податкових зобов'язань на території такої іноземної держави;

наявність іншої інформації, що може бути корисною компетентним органам іноземних держав.

2. Інформацію, отриману у визначених пунктом 1 цього розділу випадках, структурні підрозділи ДПС та/або територіальні органи ДПС (з обов'язковим інформуванням структурних підрозділів ДПС відповідно до їх функціональних повноважень) надсилають головному виконавцеві спеціального запиту не пізніше ніж через 1 місяць із дня, коли таку інформацію стало відомо.

3. Після одержання інформації, отриманої у випадках, визначених у пункті 1 цього розділу, структурний підрозділ ДПС, який відповідає за здійснення обміну податковою інформацією з компетентними органами іноземних держав, розглядає надану інформацію, у разі потреби здійснює її переклад і за підписом

Голови ДПС (його першого заступника, заступника) або керівника самостійного структурного підрозділу ДПС, який здійснює обмін податковою інформацією з компетентними органами іноземних держав (особою, яка тимчасово виконує його обов'язки), уповноваженого відповідним розпорядчим документом ДПС, надсилає до компетентного органу відповідної держави.

4. У разі отримання головним виконавцем спеціального запиту інформації від компетентного органу іноземної держави в порядку спонтанного обміну він надсилає її для належного опрацювання до структурного(их) підрозділу(ів) ДПС для використання надалі в межах функціональних повноважень.

VI. Контроль за обміном податковою інформацією

1. ДПС постійно здійснює контроль за своєчасністю та якістю обміну податковою інформацією за спеціальними запитами з компетентними органами іноземних держав згідно з цим Порядком.

Головний виконавець спеціального запиту здійснює систематизацію (узагальнення, аналіз, оцінювання) спеціальних запитів.

2. Структурні підрозділи та територіальні органи ДПС повинні неухильно дотримуватись вимог, передбачених положеннями цього Порядку, щодо виконання спеціальних запитів, підготовки та оформлення документів з питань обміну податковою інформацією в межах міжнародних договорів.

**Директор Департаменту
міжнародного оподаткування**

Людмила ПАЛАМАР